

РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (втори състав)

27 октомври 1994 година*

Конкуренция – Система за обмен на информация – Антиконкурентни последици –
Отказ за освобождаване

По дело T-35/92,

John Deere Limited, дружество със седалище в Edinburgh (Обединеното кралство), за което се явява адв. Hans-Joerg Niemeуer и адв. Rainer Bechtold от адвокатската колегия на Stuttgart, със съдебен адрес в Люксембург в кантората на адв. Loesch и Wolter, 11 rue Goethe,

ищец,

срещу

Комисията на Европейските общности, за която се явява г-н Julian Currell от нейната правната служба, в качеството на представител, и г-н Stephen Kon, solicitor, и г-н Leonard Hawkes, barrister, от адвокатската колегия на Англия и Уелс, със съдебен адрес в кантората на г-н Georgios Kremlis от правната служба, Wagner Centre, Kirchberg

ответник,

иск за отмяна на Решение 92/157/ЕИО на Комисията от 17 февруари 1992 г. относно производство съгласно член 85 от Договора за ЕИО (IV/31.370 и 31.446 - UK Agricultural Tractor Registration Exchange, ОВ L 68, стр. 19),

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ (втори състав)

в състав: г-н J.L. Cruz Vilaça, председател, г-н С.Р. Briët, г-н D.P.M. Barrington, г-н A. Saggio и г-н J. Biancarelli, съдии,

секретар: г-н M.H. Jung,

като взе предвид писмената фаза на производството и освен това заседанието на 16 март 1994 г.,

постанови настоящото

Решение

1. Agricultural Engineers Association Limited („Сдружение на селскостопанските инженери, наричана по-нататък „АЕА”) е търговско сдружение, открито за всички производители или вносители на селскостопански трактори, работещи в Обединеното кралство. Към разглежданата дата тя има приблизително 200 члена, включително, по-специално Case Europe Limited, John Deere Limited, Fiatagri UK Limited, Ford New

* Език на производството: английски.

holland Limited, Massey-Ferguson (United Kingdom) Limited, Renault Agricultural Limited, Same-Lamborghini (UK) Limited, и Watveare Limited.

а) Административната процедура

2. На 4 януари 1988 г. АЕА е изпратила съобщение на Комисията, главно с намерението да придобие писмо за ненамеса или съответно индивидуално освобождаване, относно споразумение, което се отнася до система за обмен на информация, основана на данни на Министерството на транспорта на Обединеното кралство, свързани с регистрациите на селскостопански трактори, наричана „Обмен на регистрацията на селскостопански трактори в Обединеното кралство” (наричано по-нататък „първото съобщение”). Това споразумение за обмен на информация е заменило предходно споразумение от 1975 г., за което Комисията не е била уведомена. Последното споразумение е представено вниманието на Комисията през 1984 г. при проучвания, извършени в резултат на жалба, подадена пред нея, за препятствия пред паралелния внос.

3. Участието в споразумението, за което е изпратено съобщение, е отворено за всички производители или вносители на селскостопански трактори в Обединеното кралство, без оглед на това дали те са членове на АЕА. АЕА осигурява секретариат по споразумението. Според ищеца, броят на членовете се е изменил за периода, през който въпросът е бил проучван, в съответствие с действията по реструктуриране, които са засегнали сектора; към датата на съобщението осем производители, включително ищеца, са се включили в споразумението. Страните по това споразумение са осем търговци, посочени в параграф 1 по-горе, които според Комисията, държат 87 - 88 % от пазара на трактори в Обединеното кралство, като останалата част от пазара е разпределена между няколко малки производители.

4. На 11 ноември 1988 г. Комисията е издава изложение на възражения срещу АЕА, всеки от осемте от членовете, засегнати от първото съобщение, и срещу Systematics International Group of Companies Limited (наричано по-нататък „SIL”), дружество за обработване на данни, отговарящо за обработването и предоставянето на данни, съдържащи се във формуляр V 55 (вж. параграф 6, по-долу). На 24 ноември 1988 г. участниците в споразумението са взели решение да го прекратят. По време на заседанието пред Комисията, ищецът, като се позовава по-специално на изследване, извършено от професор Albach, член на Берлинския научен център, твърди, че разпространяваната информация е оказала благоприятен ефект на конкуренцията. На 12 март 1990 г. пет членове на АЕА, включително ищеца, са уведомили Комисията за ново споразумение (наричано отгук-нататък „второто съобщение”) за разпространение на информация, наричано „Система за данни за регистрация на трактори в Обединеното кралство” (UK Tractor Registration Data System, наричана по-нататък „Data System”) и са се задължили да не прилагат новата система, преди да получат отговор от Комисията на тяхното съобщение.

5. В Решение 92/157/ЕИО от 17 февруари 1992 г., свързано с процедура съгласно член 85 от Договора (IV/31.370 и 31.446 – UK Agricultural Tractor Registration Exchange, ОВ L 68, стр. 19, наричано отгук нататък „Решението”), Комисията:

- определя, че споразумението за обмен на информация за регистрации на селскостопански трактори нарушава член 85, параграф 1 от Договора, тъй като то поражда обмен на информация, която идентифицира продажбите на отделните конкуренти, както и информация за продажби на посредници и внос на собствени продукти” (член 1);

- отхвърля искането за изключване съгласно член 85, параграф 3 от Договора (член 2);

- изисква от АЕА и участниците в споразумението да преустановят нарушението, тъй като те все още не са направили това и да се въздържат в бъдеще от сключване на споразумения, които имат идентичен или сходен предмет или последици (член 3).

б) Съдържание на споразумението и неговият правен контекст

6. Съгласно законодателството на Обединеното кралство всички превозни средства трябва да бъдат регистрирани в Министерство на транспорта, ако те ще бъдат използвани по обществените пътища в Обединеното кралство. Приблизително 60 Local Vehicle Licensing Offices (Местни служби за лицензиране на превозни средства, наричани по-нататък „LVLO”) отговарят за тези регистрации. Регистрацията на превозно средство става съгласно процедурни указания, издадени от Министерство на транспорта, озаглавени „Процедура за първоначално лицензиране и регистрация на превозни средства”. Според тези указания, за искането за регистрация на превозно средство трябва да се използва специален формуляр - формуляр V55. Съгласно споразумение с Министерство на транспорта, това министерство изпраща на SIL част от информацията, която тя получава при регистрацията на превозните средства.

7. Страните не постигат съгласие по редица фактически въпроси относно информацията, която е посочена във формуляра, и използването на тази информация. Тези въпроси могат да бъдат обобщени по следния начин.

8. Според ищеца, формуляр V55 има пет различни версии, номерирани от V55/1 до V55/5, които са описани в указанията за процедурата, посочени по-горе. Формуляри V55/2 и V55/4, които са били използвани само от British Leyland, вече не се използват, докато формуляр V55/3, който се използва, когато формуляр V55/1 е загубен, изпратен не по предназначение или унищожен, се попълва на ръка. Единствените формуляри, които са съответстват на това дело следователно са версиите V55/1 и V55/5.

9. Според Комисията, има основно две версии на формуляра. Формуляр V55/1 до V55/4, които са „предварително попълнени” от производители и изключителни вносители и се използват от посредници, за да регистрират доставените до тях превозни средства, и формуляр V 55/5, който се използва за паралелен внос.

10. Според ищеца, това разграничение е заблуждаващо. Формуляр V 55/5 се използва, когато превозните средства се регистрират за първи път в Обединеното кралство, и също така за превозни средства, внесени в Обединеното кралство от независими вносители.

11. Ищецът изтъква, на първо място, че само формуляр V 55/1 е „предварително попълнен” от предната страна от производителя на превозното средство или от неговия вносител, като обратната страна се попълва от регистрирания ползвател (клиента или собственика). Информацията на стр. 1 от формуляр V/551, освен това, което се появява в долната Ж половина, е възпроизведена на копие (лист 2). Долната половина от този лист е предназначен за статистически данни. Тя може да бъде попълвана доброволно от регистрирания ползвател на превозното средство. Дори когато статистическата част не е попълнена от регистрирания ползвател, съгласно указанията за процедурата от посредника, който е осъществил продажбата, се изисква да въведе пощенския код на неговия клиент. Тогава попълненият формуляр се изпраща на LVLO в съответната

област. LVLO отделя двата листа. Тя изпраща първия на Driver and Vehicle Licensing Centre (Център за лицензиране на превозни средства и шофьори, наричан по-нататък „DVLC”), който изготвя и издава документа за регистрация. В съответствие с указанията на дирекцията, вторият лист се предава на дружество за обработване на данни, който е предназначен за всяка основна категория автомобили за обществеността от съответния сектор на търговия. В случая с тракторите, това е SIL.

12. На второ място, ищецът изтъква, че формуляр V55/5 се използва за всички продажби, освен първоначални продажби. Обратно на твърденията на Комисията, той не дава възможност за идентифициране на паралелния внос. SIL извлича информацията от формуляра, след което го унищожават, без той изобщо да бъде изпращан директно на членовете на споразумението.

13. Според Комисията, формулярът съдържа следната информация, определени точки от които се оспорват от ищеца:

- производство (производител);

- модел, сериен номер, номер на шасито; ищецът счита, че изявлението от точка 14, трето тире от Решението в тази връзка е непълно и неточно; според ищеца тази информация е изцяло за вътрешно ползване на SIL, за да се избегне двойната регистрация; в противоречие с тезата на Комисията ищецът твърди, че, SIL не предоставя серийните номера на автомобилите на участниците; в тази връзка, от срещата между страните и съдията докладчик на 7 декември 1993 г. е видно, че информацията, свързана със серийните номера (или номерата на шаси) се записва от SIL, но съгласно системата, учредена съгласно първото съобщение, тази информация вече не се изпраща на членовете на споразумението, съгласно уговореното, че от 1 септември 1988 г. SIL няма да изпраща формуляра за регистрация на автомобилите на участниците в споразумението;

- първоначален посредник и посредник, осъществяващ продажбата (кодов номер, име, адрес и пощенски код): според ищеца, чиито изявления по тази точка се потвърждават от SIL на заседанието на 7 декември 1993 г., и обратно на указанието, дадено в точка 14, четвърто тире от Решението, SIL не въвежда в своята база данни името, адреса и пощенския код на посредника; освен това, кодът на първия посредник (кутийка 54) се записва, само ако липсва код на посредник, осъществил продажбата (кутийка 61);

- пълен пощенски код на регистрирания ползвател на превозното средство;

- име и адрес на регистрирания ползвател; според ищеца, и обратно на предположението от седмото тире от точка 14 от Решението, SIL не извлича от формуляр V55 името и адреса на ползвателя на превозното средство. Във връзка с това, на срещата на 7 декември 1993 г. беше потвърдено, че въпреки че тази информация може да е на страница 3 от формуляр V55, което е от единствения лист, изпращан на SIL, тази информация в никакъв случай не се записва от нея и съответно не се препраща към членовете на споразумението.

14. Ищецът изтъква, че информацията, извлечена от SIL, която тя изтъква, че се отнася изключително само за регистрации, а не за продажби, е следната:

- производител на превозното средство (кутийка 18);

- модел на превозното средство (кутийка 21);
- описание на каросерията на превозното средство (кутийка 23);
- посредник, осъществяващ продажбата (кутийка 61);
- сектор на пощенския код на регистрирания ползвател на превозното средство (кутийка 70);
- дата на получаване на втория лист на формуляра от SIL.

15. Комисията счита, че информацията, изпращана на участниците в споразумението, може да бъде разделена на три отделни категории, както следва:

- обща промишлена информация: общи продажби в сектора с или без разпределяне по конски сили или управление; информацията е налична за периоди, разделени на година, тримесечия, месец или седмица;
- информация за продажбите на всеки член: брой единици, продадени от всеки производител и неговия пазарен дял в различните географски области: Обединеното кралство като цяло, област, графство, район на посредник, който е определен чрез използване на секторите на пощенския код, от които е съставен всеки район; тази информация е представена за определен период – по месец, тримесечие или година (и в последния случай, чрез позоваване на предходните 12 месеца, календарна година или текуща година);
- информация за продажбите, осъществени от посредници в дистрибуторската мрежа на всеки участник, и по-специално внос и износ в съответните им райони. Следователно е възможно да се определи вносът и износът между различните райони на посредниците и тези продажби да се сравнят с продажбите, извършени от посредници в собствените им райони.

16. Освен това, Комисията изтъква, че до 1 септември 1998 г. SIL е предоставял на участниците в споразумението копия от формуляр V55, който е използван от независими вносители. След тази дата, SIL им предоставя само информация, извлечена от този формуляр. От друга страна, според Комисията, това дава възможност да се идентифицира паралелният внос от други държави от Общността, основно чрез използването на серийния номер.

17. Ищецът твърди, че ако Съдът отмени решението, участниците в споразумението биха използвали Data System, описана във второто съобщение, при която SIL предоставя на участниците четири вида информация:

- данни за целия сектор: всеки участник би получил информация за всички регистрации в сектора, без отделно представяне на стоките според модел, конски сили или управление за Обединеното кралство или за всеки от десетте области на Ministry of Agriculture, Fisheries and Food (наричано по-нататък „MAFF”), както според използване на земя, графство, райони на посредници и сектор на пощенски код. Тези продажби е можело да бъдат получавани седмично или месечно;
- данни за продажбата на съответното дружество: SIL може да предоставя доклади на участниците „по поръчка” за общите им продажби, за продажбите на определен модел

в Обединеното кралство, в определена област на MAFF, както и според област, графство, райони на посредници или сектор на пощенски код. Освен това SIL може да предоставя самостоятелно на всеки производител обща информация или информация по модели за продажби, извършени от посредник в неговия район или за общите продажби на посредник, без да се посочва мястото на продажбата. Такива данни биха могли да се предоставят месечно. Ищецът твърди, че трябва да се изтъкне, че въпреки че точка 26 от Решението правилно описва информацията, която може да бъде изпратена в тази връзка, изразите „внос” и „износ” от посредници трябва да се разбират в следния смисъл - за първия израз, продажбите, извършени от други посредници в района на даден посредник, а за втория израз – продажби, извършени от посредник извън неговия район. Тези потенциално объркващи изрази в никакъв случай не означават внос от други държави-членки или износ към такива държави. Целта на системата следователно не е да наблюдава паралелния внос. Ищецът твърди, че описанието на Комисията може да бъде неправилно разбрано. Системата е можела да предостави на всеки от участниците в споразумението само данни за общите продажби на клиенти в рамките на район на посредник, без да посочва посредника, осъществил продажбата, и общото количество продажби, извършено от посредник на клиенти в неговия район;

- данни за продажбите на всеки конкурент: SIL е можело да посочи общите продажби на даден конкурент, с или без разбивка по модели за Обединеното кралство, регион на MAFF, чрез използване на област, графство, район на посредник и сектор на пощенски код. Тези данни биха били разпространявани всеки месец;

- информация, извлечена от формуляр V55: номер на шаси, дата на регистрация на всеки трактор от определен производител, продаден в Обединеното кралство. Тази информация е подлежала на разпространение всеки месец. Тя е предназначена да даде възможност за потвърждаване на искания за гаранции и бонуси.

18. И на последно място, разноските за услугите на SIL са включени във фактурите за всеки от участниците в споразумението на цена, която е индивидуално договорена. Всеки от участниците в споразумението има отделно договорно отношение със SIL. Ищецът акцентира на факта, че въпреки името, дадено на системата, обмен на информация между участниците в споразумението няма. Ако е имало случаи на обмен, ищецът не е участвал в тях и те не са свързани със самата система.

Вид присъждане, претендирано от страните

19. Ищецът е завел настоящото дело с иск, подаден в секретариата на Първоинстанционния съд на 7 май 1992 г.

20. Ищецът твърди, че Съдът следва да:

(i) обяви Решението на Комисията от 17 февруари 1992 г., свързано с производство съгласно член 85, параграф 1 от Договора за ЕИО (IV-2/31.370 и 31.446 - UK Agricultural Tractor Registration Exchange) за недействително;

(ii) осъди ответника да плати разноските.

21. Комисията претендира, че Съдът следва да:

(i) отхвърли иска като необоснован;

(ii) нареди ищеца да плати на Комисията законните такси и разходи.

22. След приключване на писмената фаза на производството председателят на втори състав на Първоинстанционния съд с Определение от 28 октомври 1993 г. е разпоредил настоящото дело да бъде присъединено към дело T-34/92 Fiatagri UK Limited и Ford New Holland Limited/Комисия по отношение на устната фаза на производството, при конфиденциално разглеждане на определени части от настоящата искова молба и някои от приложенията по отношение на ищите по дело T-34/92.

23. При изслушване на доклада на съдията докладчик, Първоинстанционният съд (втори състав) е взел решение да даде ход на устната фаза на производството без предварително проучване. От друга страна, той е изискал Комисията да отговори на определени писмени въпроси и да предостави определени документи. Комисията е отговорила на тези въпроси и е представила изисканите документите на 2 декември 1993 г. Освен това, страните и SIL са били поканени да участват на заседание със съдията докладчик съгласно член 64 от Процедурния правилник. Това заседание се е състояло на 7 декември 1993 г. Страните са представили устни доводи и са отговорили на устните въпроси, зададени от Съда на откритото съдебно заседание на 16 март 1994 г. По време на това заседание г-н Hodges, който се явява за SIL, е бил разпитан като свидетел съгласно член 68 и последващите от Процедурния правилник.

Правни основания и доводи на страните

24. Ищецът е представил единадесет твърдения в подкрепа на своя иск за отмяна; те са разделени на три отделни групи.

25. По отношение на редовността на административната процедура ищецът твърди, че Решението е опорочено, поради:

- нарушение на съществени процедурни изисквания; и
- противоречие между основанията в мотивите и диспозитивната част.

26. Съгласно втората група твърдения, ищецът привежда четири „основни доводи”. Той твърди, че:

- Решението е основано на неверни факти;
- системата за обмен на информация сама по себе си не представлява нарушение на политиката на Общността в областта на конкуренцията и следователно е основана на злоупотреба с правомощия;
- разглежданата практика не представлява нарушение на член 5 от Договора от страна на публичните власти в Обединеното кралство;
- Решението не съблюдава правилата относно тежест на доказване.

27. И на последно място третата група се състои от пет твърдения. В тази връзка ищецът претендира, че:

- системата за обмен на информация не е споразумение по смисъла на член 85, параграф 1 от Договора;
- разпространението на информация за продажбите на всеки конкурент не намалява конкуренцията;
- същият довод се отнася и за разпространението на информация за продажбите на посредниците на всеки участник;
- въпросната система за разпространение на информация не оказва влияние на търговията между държавите-членки в достатъчно значителна степен;
- дори ако се допусне, че въпросната система за обмен на информация попада в обсега на член 85, параграф 1 от Договора, което той отрича, условията за прилагане на член 85, параграф 3 са изпълнени.

A - Първата група твърдения относно редовността на административната процедура

Първо твърдение: нарушение на съществени процедурни изисквания

– Доводи на страните

28. Ищецът твърди, че има основание за съмнение за това дали Решението е прието съгласно изискванията на член 12 от Процедурния правилник 63/41/ЕИО на Комисията от 9 януари 1963 г. (ОВ 1963 г., 17, стр.181) временно оставена в сила съгласно член 1 от Решение 67/426/ЕИО на Комисията от 6 юли 1967 г. (ОВ 1967 г., 147, стр. 1), последно изменено с Решение 86/61/ЕИО, Евратом, ЕОВС на Комисията от 8 януари 1986 г. (ОВ L 72, стр. 34), в сила към онзи момент. Той се позовава в тази връзка на Решението на Първоинстанционния съд от 27 февруари по съединени дела T-79/89, 84/89, 85/89, 86/89, 89/89, 91/89, 92/89, 94/89, 96/89, 98/89, 102/89 и 104/89 BASF и др./Комисия, Rescueil, стр. II-315) и изтъква, че е получил само копие от Решението и не знае дали то е било заверено от председателя и главния секретар на Комисията съгласно член 12 от временните процедурни правила, посочени по-горе. Следователно, той изисква Комисията да представи на предварителното проучване оригинала на Решението, а ако Комисията откаже, той настоява Съдът да постанови съответните мерки за проверка в тази връзка. Ако съобщението за оригинала е щяло да разкрие нарушение на член 12 от Процедурния правилник на Комисията, то Решението би нарушило съществени процедурни изисквания и би следвало да бъде обявено за недействително и нищожно.

29. Ищецът също така твърди, че той не знае дали Решението на Комисията от 5 ноември 1980 г. относно делегирането на комисар на отговорности по въпросите на конкуренцията, което не е публикувано, дава право на този комисар да предоставя копия от решения. Той счита, че ако Комисията се позовава на такова делегиране, това решение трябва да бъде предоставено, за да даде възможност на Съда да прецени дали упражняването на това делегиране е валидно. Освен това, ищецът твърди, че в настоящия случай Комисията не може действително да се съгласи с такова делегиране, тъй като Съдът на Европейските общности е постановил, че решението за делегиране на права на отделен комисар трябва да се публикува. Тъй като Комисията не е публикувала решението за делегиране, Решението нарушава съществени процедурни изисквания и трябва да се обяви за недействително и нищожно.

30. Комисията счита, че нищо не дава възможност на ищеца сериозно да твърди, че нейният Процедурен правилник не е бил спасен в този случай. Комисията отбелязва, че твърдението не е подкрепено от подробни обяснения и следователно трябва да бъде отхвърлено. На последно място, тя отбелязва, че съобщението за Решението е законно, тъй като изпратеното копие, заверено от главния секретар на Комисията и адресатът е имал възможност да забележи това. Следователно Комисията не е задължена да представи оригинал на Решението, но въпреки това тя ще предоставя такъв, ако Съдът постанови това.

Съображения на Съда

31. Съдът счита, че при липсата на доказателства, които да поставят под съмнение действителността на Решението, презумпцията за действителност, с която се ползват актовете на Общността, трябва да се приложи за Решението, което е съобщено на ищеца. Тъй като ищецът не е представил никакво доказателство, което може да опровергае тази презумпция, не е уместно Съдът да постанови изисканите мерки за проучване. Относно законосъобразността на процедурата за изготвянето на копие от Решението и неговото съобщаване, Съдът счита, че дори да се докажат недостатъци на копие или уместността на неговото предоставяне на предприятията, тези недостатъци в никакъв случай не засягат неговата законност или, *a fortiori*, действителността на Решението и единствено има значение с оглед датата, от която започва да тече срокът за неговото обжалване. Освен това, както е видно от завеждането на делото, ищецът е имал възможност да се запознае изцяло с Решението и да упражни в пълна степен своите процесуални права. В настоящия случай, на ищеца е изпратено копие от Решението, заверено от главния секретар на Комисията. При липсата на доказателство, което може да постави под съмнение неговата редовност, това копие е автентично (Решение на Съда на Европейските общности от 17 октомври 1989 г. по съединени дела Dow Chemical Iberica и др./Комисия, 97/87 до 99/87, Recueil, стр. 3165, точка 59 и Решение на Първоинстанционния съд от 7 юли 1994 г. по дело Dunlop Slazenger/Комисия, T-43/92, Recueil, стр. II-441, точки 24 и 25). Като се имат предвид всички тези обстоятелства, следователно искането трябва да бъде отхвърлено и не е необходимо Съдът да допуска исканията на ищеца за предоставяне на документи.

Твърдението, че има противоречие между диспозитивната част на Решението и мотивите, на които то се основава

– Доводи на страните

32. Според ищеца диспозитивната част на Решението е лишена от последователност и яснота. На първо място, съгласно членове 1 и 3 от диспозитивната част, участниците в споразумението следва да преустановят системата за обмен на информация, тъй като тя позволява да се идентифицират продажбите на отделните конкуренти, докато обратно на диспозитивната част, Решението приема, че обменът на информация за броя продажби на различните конкуренти, а именно такъв обмен, който позволява идентифициране на индивидуални данни, е законен, ако разпространяваната информация е от една година назад. На второ място, съгласно същите членове от диспозитивната част на Решението, страните следва да преустановят системата за обмен на информация, тъй като тя предоставя на участниците в нея информация за продажбите и вноса, осъществени от техните посредници. От друга страна, Решението не обяснява дали разпространението на данни за продажби на посредници е позволено, поне когато цялостните данни се отнасят за най-малко десет превозни средства, както е

определено в точка 54 от Решението, или дали, както е посочено в точки 55 и 56, разпространението на такава информация все още се счита, че може да ограничи дейността на посредниците, като в този случай трябва да се изтъкне при какви условия системата за обмен на данни би премахнала всяка възможност за ограничаване на дейностите на тези посредници.

33. Комисията счита, че погледнато в светлината на изложението на основания, и по-специално на точка 61 относно обмена на информация, който сам по себе си няма антиконкурентни последици, диспозитивната част на Решението е достатъчно ясна (Решение на Съда от 16 декември 1975 г. по съединени дела *Suiker Unie* и др./Комисия, 40/73 до 48/73, 50/73, 54/73 до 56/73, 111/73, 113/73 и 114/73, *Recueil*, стр. 1663).

Съображения на Съда

34. Съдът отбелязва, на първо място, че в точка 50 от своите основания, Решението проверява степента, до която системата за обмен на информация, свързана с минали продажби, е вероятно да наруши конкуренцията на разглеждания пазар. В последния параграф от тази точка, Комисията изтъква, че тя счита, че „годишният обмен на броя продажби за една година назад на отделни конкуренти на ниво Обединеното кралство, област на MAFF и регион с представяне по модели може да се приема за търговски данни без значително нарушаващи конкуренцията последици между производителите или между посредниците, които действат на пазара на трактори в Обединеното кралство”. Тази оценка се отнася изключително за разпространението на данни за продажбите на всеки конкурент до участниците в споразумението. От използваните понятия е видно, че тази оценка се отнася само за информация, която се предоставя годишно, и не засяга оценката на Комисията относно законността на системата за обмен на информация като цяло, тъй като част от информацията, предоставена от тази система се разпространява седмично, месечно или на тримесечие. Такава оценка следователно противоречи на член 1 от Решението, посочено по-горе.

35. На второ място, от сравнението между точки 54, 55 и 56 от Решението е видно, че Комисията счита, че предоставянето на участниците в споразумението на информация за извършените продажби е вероятно да наруши конкуренцията на разглеждания пазар, тъй като тази информация не е свързана с общите продажби на най-малко 10 броя. В такъв случай ищецът необосновано се позовава на изложеното противоречие между това основание на Решението и неговата диспозитивна част, съществената част от която са формирани от основанията.

36. Следователно второто твърдение на ищеца за наличие на противоречие между основанията на Решението и членове 1 и 3 от неговата диспозитивна част, трябва да бъде отхвърлено.

Б - Втората група твърдения за „обща доводи”

Първото твърдение: съществена неточност на фактите, на които се основава Решението

– Доводи на страните

37. Според ищеца, Решението може да се отнася само за новата система за обмен на информация, за която е съобщено на Комисията на 12 март 1990 г. Решение, което изисква от страните да преустановят споразумение, което е изрично прекратено като е

незаконно. Следователно, Решението може да се отнася само за новото споразумение. Такова решение не би било оправдано, тъй като твърдението на Комисията, че „антиконкурентни аспекти” от старата система остават непроменени в новата, е основано на фактическа грешка. Двете системи са различни в няколко отношения, така че претенциите на Комисията, свързани с аспектите на старата система, които не са включени в новата, са неуместни.

38. Комисията счита, че тъй като за Data System е съобщено само от името на пет от страните по споразумението, Комисията счита, че тя е задължена да се произнесе за системата, за която е уведомена през 1988 г., чрез позоваване на която е направено съобщението от 12 март 1990 г., и която не е прекратена. Във всеки случай, Комисията счита, че Data System, в която промените се ограничават до четири вида информация, не съдържа съществени промени в сравнение с първото съобщение, които да налагат отделен анализ. Както и при предходната система, новата система дава възможност да се установят произхода и предназначението на всеки трактор. Следователно, ясно е, че Решението засяга едновременно първото съобщение и промените, направени в него през 1990 г.

Съображения на Съда

39. На първо място, Съдът счита, че Комисията правилно твърди, че тъй като в този случай и първото, и второто съобщение са направени пред нея едновременно, тя е трябвало да провери законосъобразността и на двете съобщения съгласно член 85 от Договора, защото във всеки случай поне второто съобщение не е направено от името на всички подписали първото съобщение и страните, изпращащи съобщението не са декларирали изрично, че първото от тези две съобщения е отменено. Първата част от твърдението, претендиращо, че Решението може да се отнася само за новата система, следователно трябва да бъде отхвърлено.

40. На следващо място, Съдът установява, че след проверка на съгласуваността с член 85 от Договора, системата за обмен на информация, основана на първото съобщение, Комисията е посочила в точка 65 от Решението, че „основанията на член 85, параграфи 1 и 3, разгледани по-горе, се прилагат *mutatis mutandis* към измененото съобщение от 12 март 1990 г.”. От друга страна, доводът на ищеца, че такава оценка е съществено невярна, тъй като Data System, за която е второто съобщение вече не предоставя всекидневно информация, нито изпраща формуляр V55 на участниците в споразумението, трябва да бъде отхвърлен. Безспорно е, че Решението, което изтъква, че Data System „продължава... да предоставя информация, която идентифицира обема на продажбите и пазарните дялове на участниците и посредниците на месец и дава подробности за номер на шаси и дата на регистрация на всеки продаден трактор”, не твърди, че в Data System определена информация се предоставя всекидневно на участниците в споразумението или че им се изпраща формуляр V55. Втората част от твърдението следователно е фактически необоснована.

41. Следователно, твърдението, че Решението е опорочено поради фактически грешки, трябва да бъде отхвърлено.

Второ твърдение: въпросното споразумение не нарушава правила на Общността в областта на конкуренцията

– Доводи на страните

42. Ищецът твърди, че Комисията е установила за пръв път, че системата за обмен на информация противоречи на правилата на Общността в областта на конкуренцията, единствено въз основа на оценката на самата система, без да установи наличието на съгласувани ограничения на конкуренцията, които произтичат от споразумението. Решението следователно не е съвпада с предходни решения, приети от Комисията и представлява злоупотреба с власт.

43. Твърдението в първото изречение от точка 37 от Решението, че система за обмен на информация задължително ограничава конкуренцията, ако тя поражда последици на високо концентриран пазар, се равнява на установяване на забрана *per se*, за което няма прецедент. Въпросната система предоставя само информация с исторически характер и не се отнася нито за политика в областта на цените, нито за друг аспект на търговската стратегия. Освен това, разпространяваните данни не са спомагателни за антиконкурентни споразумения. Участниците в споразумението не се опитват да стабилизират своите пазарни дялове. Нито въпросният обмен на информация засяга споразумение за поделяне на пазара или система за обмен на информация, която е част от споразумение за определяне на цени. И на последно място, Комисията не може да се позовава на решението по дело *Suiker Unie* и др./Комисия, посочено по-горе, което се отнася за обмен на информация, свързана с бъдещи продажби.

44. Ищецът изтъква, че Комисията за първи път критикува наличието на система за обмен на информация на „високо концентриран пазар”, без да проучи дали тази система в действителност поражда антиконкурентни последици. Такова нарушение *per se* на правилата в областта на конкуренцията от система за обмен на информация не е оправдано от съдебната практика на съдебните органи на Общността. Следователно, не е възможно от нея да се извличат критериите, на които Комисията твърди, че се позовава, чрез оценка на последиците на пазара от системата за обмен на информация. Съдебната практика е възприела други критерии и прави разлика между споразумения, които са забранени *per se* и такива, които не е задължително да ограничават конкуренцията. В последния случай, Съдът на Европейските общности е проучвал конкурентните условия, които биха съществували при липса на въпросната практика. В този случай не е имало такъв анализ. Без „задължително” да ограничава конкуренцията, както твърди Решението, прозрачността на пазара я увеличава, като позволява на предприятията да реагират незабавно на действията на конкурентите. Прозрачността на пазара, за която предприятията изразходват значителни средства, е единственото средство, чрез което те разбират дали дадена инициатива на конкуренцията е успешна.

45. Според ищеца, в Седмия доклад за политиката в областта на конкуренцията, публикуван през 1978 г., Комисията е възнамерявала да разграничи обмен на информация, който засяга статистиката и такъв, който засяга цени. В настоящия случай, разглежданата система за обмен на информация не засяга чувствителна информация и Комисията погрешно е приравнила обмена на информация за цени, с обмен, който не се отнася за цени. Следователно, по този начин, Комисията е изоставила своята позиция, очертана в Седмия доклад за политика в областта на конкуренцията. Обратно на твърдението на Комисията, „Представянето на политиката на АЕА” не противоречи на становището на ищеца, че между участниците в системата не е предавана информация. Твърдението на Комисията, че единствената последица от обмена на информация между конкурентите е подобряването на прозрачността между тях, при невъзможност за увеличаване на прозрачността за клиентите е неправилно, тъй като голяма част от информацията се предоставя на обществеността чрез АЕА. Освен това, клиентът е облагодетелстван от обмена на информация, тъй като той дава възможност за по-добро планиране на производството и намаляване на разходите.

46. Комисията счита, че ищецът неправилно твърди, че е установил нарушение *per se*. Такава констатация би означавала, че въпросната практика е забранена без оглед пазарните условия. Решението съдържа подробен анализ на условията, при които функционира пазарът. Комисията счита, че ищецът също така неправилно твърди, че Решението противоречи на предходни решения на Комисията. Възприетият в настоящия случай подход е съобразен и със съдебната практика на Съда на Европейските общности. В своя Седми доклад за политика в областта на конкуренцията Комисията прави разграничение между системи за обмен на информация, които са неутрални по отношение на конкуренцията и такива, които е вероятно да окажат влияние на конкуренцията. Тя изброява три основни критерия, които трябва да се вземат предвид, за да се оцени законосъобразността на въпросната система за обмен на информация във връзка с член 85 от Договора. Тези три критерия са видът на информацията, която се обменя, структурата на съответния пазар и дали системата за обмен на информация има вероятност да подобри прозрачността на пазара по отношение на потребителите. Това са критериите, които Комисията е приложила в настоящия случай, като е стигнала до извода, че разглежданата система за обмен на информация противоречи на член 85 от Договора.

Съображения на Съда

47. Съдът отбелязва, че според Решението, анализът на влиянието на обмена на информация върху конкуренцията на пазара на селскостопански трактори в Обединеното кралство е изготвен, в точки 35 - 56, изключително от гледна точка на последиците от споразумението. Този анализ е проведен чрез използване на два отличителни критерия. На първо място, Решението разграничава антиконкурентни последици, произтичащи от разпространението на данни, свързани с всеки конкурент (точки 35 - 52), от една страна, и антиконкурентните последици, произтичащи от разпространението на данни, свързани с извършените сделки от посредниците на всеки участник (точки 53 - 56), от друга страна. На второ място, в анализа на последиците, произтичащи от разпространението на данни за продажбите на всеки конкурент, Решението прави разлика между отрицателен ефект върху „скритата конкуренция” (точки 37 - 43), от една страна, и отрицателни последици за достъпа до пазара, които по този начин конфронтират производителите, които не участват в споразумението (точки 44 - 48)), от друга страна.

48. На първо място, във връзка с антиконкурентните последици, произтичащи от разпространението на продажбите на всеки конкурент, в точки 35 - 43 от Решението се изтъква първо, че системата за обмен на информация осигурява пълна прозрачност между доставчиците по отношение на пазарните условия. Като се имат предвид характеристиките на пазара, тази прозрачност би премахнала всяка останала „скрита конкуренция” между търговци и би елиминирала всяка следа от несигурност за предвидимия характер на поведението на конкурентите. На второ място, Решението посочва, че процесната система за обмен на информация води до съществена дискриминация от гледна точка на условия за достъп до пазара между участниците в нея, които разполагат с информация, даваща им възможност да предвиждат поведението на техните конкуренти, и търговци, които не са участници в споразумението, които не само не са наясно с поведението на своите конкуренти, но и тяхното собствено поведение би било незабавно разкрито, ако, за да преодолеят този недостатък, те се присъединят към системата.

49. На следващо място, във връзка с антиконкурентните последици, произтичащи от разпространението на „продажбите“ на посредниците, Решението (точки 53 - 56) посочва, че системата за обмен на информация може да разкрие продажбите на различните конкуренти на ниво район на посредник. Решението изтъква, че под определен праг продажбите, осъществени в район на даден посредник, е вероятно да дадат възможност всяка от съответните сделки да бъде точно установена. В Решението Комисията застъпва становището, че за определен период и стока десет броя е прагът, под който е възможна индивидуализация на информацията и който дава възможност за идентифициране на всяка продажба (точка 54). Чрез знанието, което тя дава за продажбите, осъществени от конкуренти в района на посредник („внос на посредници“) и за продажбите, извършени от посредник извън неговия район („износ на посредник“), системата дава възможност да се наблюдава дейността на посредника и да се установява наличието на внос или износ, и по този начин да се наблюдава „паралелният внос“ (точка 55). Тази ситуация е вероятно да намали конкуренцията в рамките на една марка, като това може да доведе до неблагоприятни последици по отношение на цените.

50. Във връзка с непоследователността, която се твърди, че е налице между Решението и решения, приети преди това от Комисията, Съдът счита, че Решението в никакъв случай не разкрива никаква непоследователност с предходни решения на Комисията, нито злоупотреба с власт. Посочените решения на Комисията се отнасят или за обмен на информация, свързана с информация, различна от разглежданата в настоящото дело, или за пазари, чиито характеристики и методи на функциониране са различни по своята същност от тези на разглеждания пазар. По подобен начин, ищецът не е установил, че в Решението Комисията е пренебрегнала определени принципи, които се е задължила да съблюдава, по-специално в Седмия доклад за политиката в областта на конкуренцията.

51. Съдът отбелязва, че, както ищецът изтъква, Решението е първото, в което Комисията е забранила система за обмен на информация за достатъчно еднородни продукти, която не е непосредствено свързана с цените на тези продукти, но която подкрепя други антиконкурентни спогодби. Както ищецът правилно изтъква, на един истински конкурентен пазар прозрачността между търговците е принцип, който е вероятно да доведе до по-голяма интензивност на конкуренцията между доставчиците. Това е така, защото фактът, че търговецът взема предвид информация, която му е предоставена, за да коригира своето поведение на пазара, е слабо вероятно, като се има предвид разпръснатия характер на предлагането, да намали или премахне по отношение на другите търговци несигурността за предвидимия характер за поведението на техните конкуренти. От друга страна, Съдът счита, че, както Комисията твърди този път, общото ползване от основните доставчици, противно на твърденията на ищеца, единствено в тяхна полза и следователно в ущърб на другите доставчици и потребителите, на обмена на точна информация на кратки интервали, която идентифицира регистрираните превозни средства и мястото на тяхната регистрация, на един високо концентриран олигополен пазар, какъвто е разглеждания, и на който конкуренцията в резултат на това вече е значително намалена, а обменът на информация – улеснен, е вероятно съществено да увреди конкуренцията, която съществува между търговците (вж. параграф 81 по-долу). При тези обстоятелства, редовният и постоянен обмен на информация относно функционирането на пазара води до периодично разкриване пред всички конкуренти на пазарните позиции и стратегии на различните индивидуални конкуренти.

52. Освен това, предоставянето на въпросната информация на всички доставчици предполага споразумение или най-малко мълчаливо споразумение между търговците,

което да определи границите на районите за продажба на посредниците, чрез посочване на системата пощенски кодове на Обединеното кралство, както и институционална рамка, която дава възможност да се обменя информация между търговците посредством търговското сдружение, към която те принадлежат, и второ, като се има предвид честотата на тази информация и нейния систематичен характер, тя също така дава възможност на даден търговец да прогнозира по-точно поведението на своите конкуренти, като по този начин намалява или премахва несигурността за функционирането на пазара, която би съществувала при липсата на такъв обмен на информация. Освен това, Комисията правилно оспорва, в точки 44 - 48 от Решението, че каквото и решение да се приеме от търговец, който иска да проникне на пазара на селскостопански трактори в Обединеното кралство, и без значение дали той стане участник в споразумението или не, това споразумение задължително е неблагоприятно за него. Въпросният търговец или не става участник в това споразумение за обмен на информация и за разлика от своите конкуренти тогава се отказва от обменяната информация и от знанието за пазара, която тя предоставя; или става участник в споразумението и в този случай неговата бизнес стратегия незабавно се разкрива на всички конкуренти посредством информацията, която те получават.

53. Следователно, искането, че въпросното споразумение за обмен на информация не е от такъв характер, че да наруши правила на Общността в областта на конкуренцията, трябва да бъде отхвърлено.

Трето твърдение: властите на Обединеното кралство не са нарушили член 5 от Договора

– Доводи на страните

54. Ищецът твърди, че като са изпратили втория лист от формуляр V55, публичните органи на Обединеното кралство не насърчават или подкрепят споразумение, решение или съгласувана практика, така че точка 49 от Решението, което гласи, че публичните органи могат да се подлагат на твърдение за нарушение, противоречи на съдебната практика на Съда на Европейските общности по този въпрос. По настоящото дело, отделните договори, сключени със СИЛ от всеки от участниците в споразумението, не могат да се характеризират като споразумения, решения или съгласувани практики. Освен това, властите на различни държави-членки публикуват многобройни подробни статистически данни за различни специфични пазари, и съвместимостта на тази практика с разпоредбите на Договора за ЕИО не е била оспорвана от Комисията.

55. Комисията не представя специални коментари по това твърдение.

Съображения на Съда

56. Съдът отбелязва, че разглежданото тук искане трябва да се тълкува като оспорване на законосъобразността на шестия и последен параграф на точка 49 от Решението, който гласи „Последно, фактът че държавно управление предоставя на индустрията данни за регистрация, които идентифицират продажбите на отделните конкуренти на даден пазар, а не общи данни, които не идентифицират отделните компании, не изключва прилагането на член 85 за поведението на въпросните предприятия. Обратно, това означава единствено, че публичните органи могат, при определени обстоятелства, също да са субект на твърдения за нарушение, в този случай на член 5, като от систематичното тълкуване на разпоредбите на член 85, член 3, буква е) и член 5, параграф 2 следва, че разпоредби от националното законодателство или национални

административни практики не могат на накърняват цялостното приложение на правилата за конкуренция на Общността”.

57. Съдът също така отбелязва, че член 5 от Договора изисква държавите-членки да предприемат всички необходими мерки, за да гарантират изпълнението на задълженията, които са породени от Договора и ги задължава да се въздържат от „мерки, които биха могли да застрашат постигането на целите на настоящия Договор”.

58. По настоящото дело, Съдът констатира, че от точка 49 от Решението, посочено по-горе, е ясно, че при определени обстоятелства въпросните практики могат едновременно да означават нарушение от страна на въпросното предприятие на член 85 от Договора и нарушение на член 3, буква е) и на членове 5 и 85 от държава-членка, на чиято територия се случва тази практика, без поведението на националните власти да може да се счита за освобождаване на търговците от последиците от тяхното нарушение на член 85, параграф 1 от Договора. Освен това, от точка 49 от мотивите е ясно, че Решението изрично се въздържа да се произнесе по въпроса дали въпросната практика може да представлява нарушение на задълженията, които член 5 възлага на органите на Обединеното кралство. Следователно, тезата, че въпросната практика не представлява нарушение на член 5 от Договора, трябва да бъде отхвърлено във всички случаи.

Четвърто твърдение: нарушение на разпоредбите за тежест на доказване

– Доводи на страните

59. Ищецът твърди, че Комисията не е изпълнила своето задължение да приведе доказателства в подкрепа на твърдението за антиконкурентни последици. Тъй като въпросната система за обмен на информация е прилагана от 1975 до 1991 г., нейната оценка съгласно член 85, параграф 1 от Договора трябва да се основава единствено на оценка на нейните действителни последици, а не просто на нейните евентуални последици. При липсата на действителни антиконкурентни последици, всяко съмнение трябва да е в полза на страните, които правят съобщението. Като се объркват представите за последици върху конкуренцията и последици за търговията между държавите-членки, Комисията не е проучила дали, в резултат на въпросния обмен на информация, конкуренцията в действителност е ограничена и тя не е установила наличието на отрицателни последици върху конкуренцията, произтичащи от въпросния обмен на информация. По настоящото дело, нищо не води до извода, че системата за обмен на информация засяга конкуренцията на високо концентриран пазар. Ако не е направено проучване за негативните последици за конкуренцията, които произтичат от въпросната практика, всяко споразумение би могло да се счита, че засяга конкуренцията.

60. Според Комисията, Решението отговаря на принципите, установени в тази връзка от Съда на Европейските общности в Решение от 30 юни 1966 г. по дело *Société technique minière* (56/55, Recueil, стр. 337). Комисията на първо място е проверила целта на споразумението и на *Data System* и тогава е проучила дали последиците от споразумението вероятно засягат конкуренцията на общия пазар. Решението съдържа отчитане на всички правни и фактически доводи, въз основа на които Комисията е стигнала до извода, че резултатът от споразумението е значителното нарушаване на конкуренцията на общия пазар. Позоваването на решението на Съда на Европейските общности от 26 ноември 1975 г. по дело *73/74 Groupement des fabricants de papiers peints de Belgique*/Комисия (73/74, Recueil, стр. 1491) не е уместно, тъй като Решението не

установява нови принципи, а единствено прилага съществуващи отпреди принципи към ситуацията по това дело. Тази оценка се основава на констатацията, че пазарът е олигополен, тесен и в застои. Комисията е изпълнила изискванията, установени в съдебната практика, които гласят, че тя трябва да направи цялостен фактически и правен анализ и да обясни защо, като се има предвид обменената информация и структурата на пазара, резултатът от споразумението и Data System е да предотврати, ограничи или наруши конкуренцията в значителна степен.

Съображения на Съда

61. Съдът констатира, че, обратно на тезата на ищеца, фактът, че Комисията не може да установи, че дадената практика поражда действителен антиконкурентен резултат на въпросния пазар, което може да се дължи на факта, че *inter alia* споразумението като цяло е в сила от 1975 г., няма връзка с изхода на делото, тъй като член 85, параграф 1 от Договора забранява, както действителните антиконкурентни последици и изцяло евентуалните последици, ако те са достатъчно значими (Решение на Съда на Европейските общности от 16 юни 1981 г. по дело *Salonia*, 126/81, Recueil, стр. 1563; Решение на Първоинстанционния съд от 24 октомври 1991 г. по дело *Retrofina/Комисия*, T-2/89, Recueil, стр. II-1087), каквито те са по настоящото дело, като се имат предвид характеристиките на пазара (вж. параграф 78 по-долу).

62. Следователно ищецът няма право да твърди, че Комисията, у която е тежестта на доказване на наличието на нарушение на член 85, параграф 1 от Договора, не е показала достатъчно антиконкурентни последици на въпросното споразумение. Следователно твърдението трябва да бъде отхвърлено.

В - Трета група твърдения

Първо твърдение: няма споразумение по смисъла на член 85, параграф 1 от Договора

– Доводи на страните

63. Ищецът твърди, че между страните никога не е имало споразумение за „обща система за организиране на районите на посредниците“. След въвеждането на системата на пощенските кодове в Обединеното кралство, участниците в споразумението са променили границите на районите на своите посредници, като са групирани секторите на пощенските кодове. От друга страна, тази реорганизация не е извършена въз основа на споразумение между членовете на АЕА с цел да се улесни сравнението на техните данни. Единствената цел е била да се пригледят районите на посредниците към съответните сектори на пощенските кодове, за да се избегне ситуация, при която един сектор на пощенски код е част от райони на два различни посредника. Всеки участник тогава е изпратил на SII списък на пощенски кодове, обхванати от районите на всеки от неговите посредници, и има само част индивидуални споразумения със SII, а не друг вид споразумение. Според „Известието за споразумения, решения и съгласувани практики в областта на сътрудничество между предприятията“ на Комисията (ОВ 1968 г., С 75, стр. 3), такива практики нито имат за цел, нито водят до ограничаване на конкуренцията. Тази оценка не е променена с включването на АЕА, което е станало единствено защото органите на Обединеното кралство не са изпратили формуляр V55 директно на производителите или вносителите. Известие на АЕА от 31 август 1979 г., на което се позовава Комисията, не доказва наличието на някаква съгласувана практика. Обратно на твърденията на Комисията, участниците в споразумението не са били наясно с факта, че за системата

трябва да се изпрати съобщение до Комисията. Въз основа на Седмия доклад за политиката в областта на конкуренцията, посочен по-горе, участниците в споразумението за обмен на информация са приели, че то не нарушава член 85, параграф 1 от Договора.

64. Комисията твърди, че тя не е подала жалба срещу предприятията, които не е обосновала. По настоящото дело, нейното оплакване е за това, че за да определят границите на районите на продажбите на своите посредници участниците в споразумението са се съгласили да прибегнат до пощенските кодове, което дава възможност за най-ефикасно използване на информацията, която е извлечена от формуляр V55. Както е разяснено в четвъртия параграф от точка 49 от Решението, ако участниците в споразумението бяха определили районите на своите посредници на друг принцип, събираната информация нямаше да може да бъде сравнявана и анализът нямаше да бъде така точен. Ако участниците в споразумението не се бяха съгласили да организират районите на посредниците въз основа на секторите на пощенските кодове, SII нямаше да може да изготвя доклади с „анализ на продажбите на посредници” от вида, поръчан от Case Europe Limited.

65. Освен това, Комисията счита, че въпросната система за обмен на информация наистина представлява споразумение по смисъла на член 85, параграф 1 от Договора, съгласно „Известието за споразумения, решения и съгласувани практики в областта на сътрудничество между предприятията” на Комисията, посочено по-горе, в което Комисията изтъква, че понякога е трудно да се направи разлика между системи за обмен на информация, които са неутрални от гледна точка на конкуренцията и такива, които е вероятно да попаднат в обсега на член 85 от Договора. Според Комисията, която в тази връзка се позовава на съобщението на АЕА от 31 август 1979 г., проучване е показало, че, считано от тази дата, участниците в споразумението са били наясно, че въпросната система за обмен на информация би могла да попадне в обсега на член 85, въпреки че съобщението е направено почти девет години по-късно, след като е станало обект на проучване от страна на Комисията.

Съображения на Съда

66. Както вече беше изтъкнато (вж. точка 51) по-горе, Съдът счита, че предоставянето на информация, събрана при регистрацията на всяко превозно средство, предполага споразумение или във всеки случай поне негласно споразумение между заинтересованите търговци, с цел да определят границите на районите на посредниците, като се позовават на системата пощенски кодове на Обединеното кралство, както и институционална рамка, която позволява обмен на информация между търговците посредством търговското сдружение, в което те членуват. Ако такова споразумение не съществува, разпространяваната информация не би могла да се използва по същия начин от нейните адресати. Като действат съгласувано по този начин, търговците, участващи в системата за обмен на информация на пазара на селскостопански трактори в Обединеното кралство, задължително са ограничили своята възможност да вземат самостоятелни решения по начин, който впоследствие може да засегне конкуренцията между тези търговци. При това положение, ищецът не може да твърди, че участниците в споразумението за обмен на информация не са нарушили член 85, параграф 1 от Договора, когато с общо съгласие те са споразумели за тези методи за организиране на районите за продажба на своите посредници, както е описано в точка 49 от Решението. Твърденията в точка 49 по никакъв начин не противоречат нито на принципите, изтъкнати в Известието на Комисията за споразуменията, решенията и съгласуваните практики в областта на сътрудничеството

между предприятията, посочено по-горе, нито на трите критерия, посочени по-горе, установени от Седмия доклад за политиката в областта на конкуренцията, който Комисията е взела предвид, за да прецени законосъобразността на разглежданата система за обмен на информация.

67. Следователно твърдението, че няма споразумение по смисъла на член 85, параграф 1 от Договора между участниците в системата за обмен на информация, трябва да бъде отхвърлено.

Второ твърдение: няма ограничение на конкуренцията в резултат на разпространението на данни за продажбите на всеки конкурент

68. Това твърдение има три части. Ищецът твърди, първо, че няма ограничение на конкуренцията, в резултат на предполагаемо „предотвратяване на скрита конкуренция“; второ, че няма ограничение на конкуренцията в резултат от предполагаемо подсилване на препятствията за навлизане на пазара за конкуренти, които не са участници в споразумението, и трето, че няма последици за конкуренцията, които произтичат от заседанията на комитета на АЕА.

Първата част: няма ограничение на конкуренция, което се дължи на предполагаемо „предотвратяване на скрита конкуренция“

– Доводи на страните

69. Ищецът твърди, че заключението на Комисията, че съответният пазар е високо концентриран пазар, на който конкуренцията е отслабена, се основава на съществено неверни факти и не предоставя подкрепа на твърдението, на което се основава Решението, че пазарът трябва да се характеризира като тесен олигопол. Пазарът трябва да се характеризира като широк олигопол. Ищецът твърди, че въпреки че общият пазарен дял на четирите производители през 1990 г. е бил приблизително 75 % от пазара, тези производители не са имали доминиращо положение на пазара. Единствено констатацията, че е налице голям общ пазарен дял не е достатъчна, за да се установи наличието на колективно доминиращо положение, тъй като останалата част от пазара е разделена между 40 предприятия, които разпространяват приблизително 500 различни модела.

70. По подобен начин, твърдението на Комисията, че участниците в споразумението са „основните доставчици“ на пазарите на другите държави-членки, не е вярно. Въпреки че е вярно, че всички участници в споразумението са активни в другите държави-членки, това не са всички „основни доставчици“.

71. Освен това, няма съществена разлика между пазарните дялове на участниците в споразумението и на пазарните дялове на тези, които не участват. Твърдението на Комисията, че четирите най-големи производители доминират на пазара, е несъвместимо с Решението от 8 февруари 1991 г., прието от Комисията по делото за контрол на сливането Fiat/Ford New Holland като приложение към Регламент (ЕИО) № 4064/89 на Съвета от 21 декември 1989 г. за контрола на концентрациите между предприятия (редактирана версия, публикувана в ОВ 1990 г., L 257, стр. 13), тъй като решението не установява, че има колективно доминиращо положение.

72. Във всеки случай, наличието на тесен олигопол не е задължително да води до намаляване на конкуренцията, както Комисията е допуснала в своя Петнадесети доклад

за политика в областта на конкуренцията, публикуван през 1986 г. (стр. 231, точка 267). Достъпът до пазара не е много труден, както се доказва от наличието на нови участници на пазара, които предлагат почти пълен набор от продукти. В контекста на контрола на сливанията между предприятията, Комисията е приела по няколко случая, че предприятие, дори да е с високи пазарни дялове, не може да доминира на пазара, ако има ниски препятствия или няма никакви препятствия, които правят конкуренцията възможна. Освен това не е правилно да се твърди, както в Решението, че вносът от държави извън държавите-членки, е незначителен.

73. Според ищеца, характера на обменната информация е от значение, когато се прецени дали обменът на информация противоречи на член 85, параграф 1 от Договора. По настоящото дело, обменната информация е свързана изключително с минало поведение и не разкрива поведение в бъдещето. Тя не намалява степента на несигурност, свързана с прогнозиране на поведението. Нещо повече, никаква информация, свързана с определените цени, не може да се извлича директно или не от информацията, разпространявана от SII. Индивидуализирането на данни само по себе си не е достатъчна причина системата за обмен на информация да попадне в обсега на член 85, параграф 1 от Договора. Необходимо е обменната информация да е свързана с търговските тайни, както Комисията изрично е посочила в Седмия си доклад за политика в областта на конкуренцията, посочен по-горе. Данните, на които се основава информацията, разпространявана от SII, по никакъв начин не представлява търговска тайна.

74. И на последно място ищецът твърди, че анализът на пазара на селскостопански трактори в Обединеното кралство не само не потвърждава, че увеличаването на прозрачността на пазара е засегнало конкуренцията на него, но действително показва, че тя е станала по-интензивна. Това се потвърждава от промените на пазарните дялове, както и от промените на цените, които през определен период демонстрират наличието на действителна конкуренция. Освен това, твърдението на Комисията, че прозрачността на пазара засяга намалението и политиката на намаляване на цените, е неточно. Купувачите са силни, добре организирани, с възможности да оказват натиск и са добре информирани. Лоялността към марките е относителна. Неправилно е да се твърди, че паралелният внос се наблюдава, тъй като SII е преустановил изпращането на формуляр V55/5 на участниците в споразумението. В крайна сметка, Комисията е надценила прозрачността между доставчиците, а тази прозрачност е от полза и за купувачите. На последно място, въпросната система за обмен на информация би могла да означава заговорническо поведение, само при изпълнението на две условия, а именно, ако тя дава възможност да бъдат идентифицирани конкурентите и ако тя улеснява възможността за репресивни мерки. Благодарение на непълния вид на разпространяваната информация, системата не е могла да предотврати „скритата конкуренция“; нещо повече, няма доказателства, че тя е улеснила репресивните мерки.

75. В заключение, ищецът счита, че той е привел достатъчно доказателства, за да докаже, че Комисията е допуснала очевидна грешка в своя анализ при преценката на пазара на селскостопански трактори в Обединеното кралство. Въз основа на становищата на професор Albach и на своите собствени констатации, ищецът е стигнал до извода, че съответният пазар е широк олигопол с разнородни продукти, в който общите пазарни дялове на основните доставчици са намалели и на който са се появили нови субекти. Пазарът е от вид, на който конкуренцията е „жестоката“ и на който има значителен конкурентен натиск от клиенти, дължащ се на увеличаващия се износ от производители извън Общността. Комисията не оспорва голяма част от заключенията на ищеца в тази връзка.

76. Комисията твърди, че въпреки че прозрачността между купувач и продавач може да благоприятства конкуренцията, не такъв е случаят с въпросната система за обмен на информация. По настоящото дело целта на системата за обмен на информация не е да увеличи прозрачността на отношенията между купувач и продавач, а да увеличи прозрачността между продавачите. Тази оценка се оправдава и от гледна точка на обстоятелствата по настоящото дело, и във връзка с правната и икономическа теория и практика. Ищецът достига до анализ на функционирането на пазара, който е различен от този на Комисията, тъй като не прави разлика между прозрачност по отношение на клиентите и прозрачност между доставчиците. В действителност, пазарът на селскостопански трактори в Обединеното кралство не е масов пазар. Ищецът по никакъв начин не е показал, че Комисията е допуснала очевидна грешка в своята оценка на пазарните условия.

77. Комисията твърди, че ограничителните последици за конкуренцията, произтичащи от споразумението, са в достатъчна степен установени, така че не е необходимо да изтъква наличието на съзнателно паралелно поведение, за да установи, че споразумението е ограничавало конкуренцията. В крайна сметка, Комисията счита, че ищецът не може да твърди, че споразумението и Data System осъществяват по-икономично функция, която страните биха могли да изпълняват самостоятелно.

Съображения на Съда

78. По въпроса за оценяването на съответния пазар като олигополен, критиката на ищеца към извода на Комисията, че пазарът се доминира от четири предприятия, представляващи между 75 и 80 % от пазара, трябва да бъде отхвърлена, тъй като таблица 2, приложена към експертното становище на професор Neumann, която показва промените в пазарните дялове на различните търговци, които самите ищци са представили като приложение № 17 към техния иск, показва последователност на основните характеристики на пазара, а именно неговата силно олигополна природа. От този документ е видно, че общият пазарен дял на четирите основни доставчици възлиза на 77.7 % през 1990 г., в сравнение с 69.2 % през 1975 г. Освен това, внимателното разглеждане на този документ показва, обратно на твърдението на ищеца, относителна стабилност на индивидуалните позиции на основните търговци, ако самият ищец не се разглежда, като той обаче е утроил своя пазарен дял през този период. От друга страна, както правилно изтъква Комисията, този отделен случай на проникване на пазара от мощен производител от Съединените щати не е достатъчен, за да омаловажи извода на Комисията, че пазарът се характеризира с относителна стабилност на позициите на конкурентите и с високи препятствия за навлизане на пазара.

79. Тези препятствия се дължат по-специално на необходимостта новият конкурент да има достатъчно плътна дистрибуторска мрежа. Освен това, от проучването по това дело е видно, както Решението показва, по-специално в точки 35, 38 и 51, че вносът в Обединеното кралство на селскостопански трактори с над 30 конски сили е ограничен, което се потвърждава и от доклада, озаглавен „Сектор за оборудване на селското стопанство в Европейската общност”, представен на Съда от Комисията в отговор на писмено запитване от Съда. И на последно място, това заключение не е повлияно от проверката на структурата на остатъчното предлагане, чиято изключително разнородна природа подсилва позициите, заемани от най-големите предприятия, обратно на това, което ищецът твърди.

80. В крайна сметка, Съдът счита, че в преценката на Комисията няма очевидна грешка, която, като е взела предвид степента, до която продуктите са достатъчно еднородни, правилно е определила съответния пазар като пазар на селскостопански трактори в Обединеното кралство, който демонстрира характеристиките на затворен олигопол и в тази връзка ищецът не може успешно да се позове на Петнадесетия доклад за политиката в областта на конкуренцията, посочен по-горе, в който Комисията само определя, когато анализира финансовите сделки, изпълнени през 1984 -1985 г., че няма автоматична връзка между нивото на концентрация и интензивността на конкуренцията.

81. На второ място, по отношение на вида на обменната информация, Съдът, обратно на твърдението на ищеца, счита, че съответната информация, която е свързана по-специално с продажби, осъществени в районите на всеки от посредниците от дистрибуторската мрежа, е с характер на търговска тайна. Наистина, това се признава от участниците в споразумението, които точно са определили условията, при които получената информация може да се разпространява до трети лица, особено такива, които участват в тяхната дистрибуторска мрежа. Съдът също така отбелязва, както е посочено по-горе (в параграф 51), че като се има предвид честотата и систематичния характер на въпросния обмен на информация, поведението на конкурентите на даден търговец става по-предвидимо за него, предвид характеристиките на съответния пазар, анализирани по-горе, тъй като той намалява или дори премахва степента на несигурност относно функционирането на пазара, която би съществувала при липсата на такъв обмен на информация, и в тази връзка ищецът не може успешно да се позовава на факта, че обменната информация не се отнася за цени или е свързана с минали продажби. Съответно, първата част на твърдението, което изтъква, че няма ограничение на конкуренцията в резултат от предполагаемо „предотвратяване на скритата конкуренция”, трябва да се отхвърли.

Втора част: няма ограничение на конкуренцията вследствие предполагаемите завишени препятствия за навлизане на пазара от производители, които не участват в споразумението

– Доводи на страните

82. Според ищеца, твърдението на Комисията, че въпросната система за обмен на информация също ограничава конкуренцията между тези производители, които са участници, и тези, които не са, тъй като тя дава възможност участниците да предотвратят навлизането на пазара на неучастници, е неточно. Системата е открита, без дискриминация, за всеки производител или вносител, който продава нови трактори в Обединеното кралство. Увеличаването на броя на търговците и позициите, които някои от тях са достигнали, показват, че пазарът в действителност е отворен пазар. Освен това, подробната информация относно функционирането на пазара е ценна за новодошлия на пазара. Примерът с ищеца е достатъчен, за да се покаже, че обратно на твърденията на Комисията, малък търговец може да атакува големите търговци.

83. Комисията твърди, че становището на професор Neumann показва, че увеличаването на броя на търговците, навлизащи на пазара, на което се позовава ищецът, за да оспори анализа на Комисията, че достъпът до съответния пазар е труден, не доказва нищо само по себе си. Важният въпрос е дали новопоявилите се субекти на пазара могат да останат на пазара и да придобият значителен пазарен дял. Това не е така в настоящия случай.

Съображения на Съда

84. Обратно на преценката на ищеца, Съдът счита, че Комисията правилно оспорва в точки 44 - 48 от Решението, че каквото и решение да вземе търговец, който иска да проникне на пазара за селскостопански трактори в Обединеното кралство, и без значение дали той става участник в споразумението или не, споразумението задължително е неблагоприятно за него, без значение че, като се има предвид скромния разход и правилата за участие, системата за обмен на информация по принцип е отворена за всички. Или съответният търговец не става участник в споразумението за обмен на информация, за разлика от конкурентите си, и тогава той се отказва от обменната информация, и по-специално от достоверен източник на пазарна информация; или той става участник в споразумението и в този случай неговата бизнес стратегия незабавно се разкрива пред всичките му конкуренти посредством информацията, която те получават (вж. точка 52, по-горе). В тази връзка, не е важно, че броят на търговците, навлизащи на пазара, в действителност е голям. Следователно, втората част от твърдението, в смисъл, че въпросната система за обмен на информация не е дискриминационна спрямо новите конкуренти, които искат да проникнат на пазара на селскостопански трактори в Обединеното кралство, трябва да бъде отхвърлена.

Трета част: в рамките на срещите на АЕА не възникват ограничения за конкуренцията

– Доводи на страните

85. Ищецът твърди, че твърдението на Комисията, че АЕА предоставя на своите членове форум за контакти, който благоприятства политиката на високи цени, е неправилно. Това е същинско твърдение, което не е основано на фактически установени факти и противоречи на тълкуването на Комисията, изразено в нейното Известие относно споразумения, решения и съгласувани практики в областта на сътрудничеството между предприятия, посочено по-горе. Срещите между участниците в АЕА се провеждат единствено с цел обсъждане на технически и административни проблеми, свързани с функционирането на въпросната система за обмен на информация; на второ място, Комисията не е взела предвид факта, че участниците в АЕА са решили, че в бъдеще те няма да провеждат срещи, свързани със системата за обмен на информация, с изключение на отделни *ad hoc* срещи, които са с цел решаване на чисто административни проблеми, свързани с нейното функциониране.

86. За да прецени верността на тази последна част от твърдението, Комисията само препраща Съда към историята на споразумението и към документите, посочени в точка 22 от Решението. Тя признава, че Data System е предвидила провеждането на *ad hoc* срещи за разрешаване на административни въпроси, свързани с функционирането на системата, а не система от редовни заседания.

Съображения на Съда

87. Съдът отбелязва, че в точка 35 от Решението Комисията обяснява, че при преценката на законосъобразността съгласно член 85 от Договора на въпросната система за обмен на информация, тя е взела предвид „обстоятелството, че участниците се срещат редовно на заседанията на комисията на АЕА, което им дават възможност за контакти” и че в точка 52 от Решението тя разяснява, че „чрез увеличаване на прозрачността на високо концентриран пазар и чрез засилване на единството между основните доставчици на този пазар посредством редовни и тайни контакти, е възможно да се поддържа общо високо ниво на цените на съответния пазар, въпреки

ценовите разлики на различните продукти, предлагани на пазара”. Както по-рано беше изтъкнато (вж. точки 51 и 65 по-горе), Съдът счита, че предоставянето на доставчиците на информация, събрана при регистрацията на всяко превозно средство, предполага наличието на институционална рамка, която дава възможност за обмен на информация между търговците посредством търговското сдружение, към което те принадлежат. Като действат съгласувано по този начин, търговците, участващи в системата за обмен на информация на пазара на селскостопански трактори в Обединеното кралство задължително са ограничили своята възможност да вземат независими решения по начин, който е вероятно да повлияе на конкуренцията помежду им. При това положение, ищецът не може да твърди, че участниците в споразумението за обмен на информация не са се съгласили, в рамките на търговското сдружение, към което принадлежат, за определени организационни правила за въпросния обмен на информация и тази преценка по никакъв начин не противоречи на принципите, посочени в Известието на Комисията за споразумения, решения и съгласувани практики за сътрудничество между предприятията, посочено по-горе. От друга страна, трябва да се изтъкне, че всеки контакт, който е установен в рамките на АЕА не е задължително да се счита за противоречащ на член 85, параграф 1 от Договора и Комисията никога не е твърдяла обратното.

88. Следователно третата част от твърдението, която застъпва липсата на концентрация в рамките на АЕА, трябва да бъде отхвърлена, и твърдението, че конкуренцията не е засегната от разпространението на данни за продажбите на всеки от конкурентите, трябва да бъде отхвърлено.

Трето твърдение: от разпространението на данни за продажбите на посредниците на всеки от участниците не произтича ограничение на конкуренцията

89. Това твърдение има две части. Първо, ищецът оспорва, че е възможно чрез въпросната система за обмен на информацията да се идентифицират продажбите на конкурент. Второ, той твърди, че тази система за обмен на информация не може да възпрепятства дейностите на посредниците или паралелния внос.

Първа част: няма риск продажбите на конкурент да бъдат идентифицирани

– Доводи на страните

90. Според ищеца, Решението изтъква, че под минимален брой от десет продадени единици, простото сравнение между продажбите в разглеждания географски сектор и тези на засегнатите предприятия може да даде възможност да бъде определен обемът на продажбите, извършени от различните конкуренти. Този брой от десет единици не е изрично определен и Решението не е установило как въпросната система за обмен на информация попада в обсега на член 85, параграф 1 от Договора. Като се позовава на решението Société Technique Minière, посочено по-горе, ищецът счита, че при преценка на законосъобразността на системата за обмен на информация на пазара на селскостопански трактори съгласно член 85 от Договора следва да се отчитат само последиците за конкуренцията, които произтичат директно от системата за обмен на информация, а не евентуалните последици. Решението не е установило такива действителни последици. Ищецът допълва, че изявлението на Комисията, че данните относно продажбите на собствените посредници дават възможност за идентифициране на продажбите на всеки конкурент, е неточно. Той заявява, че твърдението на Комисията, че данните за продажбите на посредници дават възможност да се оказва натиск на посредниците, показва неразбиране на действащите търговски правила.

91. Комисията изтъква, че критиката на ищеца е с цел да покаже, че критерият за десетте продадени единици, прилагани в точка 54 от Решението, не е изрично определен. Тя обяснява, че нейното внимание е привлечено от много подробната налична информация, отнасяща се за кратки периоди от време и свързана с продажбите на дребно на конкурентите, по продукти и географски сектори. Обратно на твърдението на ищеца, точка 61 от Решението не посочва, че рискът от идентифициране на продадените превозни средства е достатъчен, за да забрани разпространението на данни, свързани със собствените продажби на всеки участник в споразумението, тъй като резултатът от споразумението следва да се прецени чрез разглеждане на конкуренцията, която би възникнала, ако то не съществуваше.

Съображения на Съда

92. Член 85 от Договора забранява споразумения, решения и съгласувани практики, които имат антиконкурентна цел или резултат. По настоящото дело не се оспорва, че въпросната система за обмен на информация има неблагоприятна за конкуренцията цел. Следователно, всяко възражение срещу нея може да се основава само на нейните последици на пазара (вж., *a contrario*, Решение от 13 юли 1966 г. по съединени дела Consten и Grundig/Комисия, 56/64 и 58/64, Recueil, стр. 429). Съгласно установената съдебна практика, в такъв случай всички антиконкурентни последици от споразумението трябва да се оценят чрез отчитане на конкуренцията, която в действителност би била налице „при липсата на обсъжданото споразумение” (решението Société Technique Minière, посочено по-горе). В тази връзка, фактът, че Комисията не е в състояние да докаже, че въпросната система за обмен на информация поражда антиконкурентни последици на пазара на селскостопански трактори в Обединеното кралство, не засяга изхода на делото, защото член 85, параграф 1 от Договора забранява както действителните антиконкурентни последици, така и евентуалните последици, ако те са достатъчно съществени. Такъв е настоящият случай, като се имат предвид характеристиките на пазара, анализирани по-рано (вж. параграфи 78 и 89, по-горе), видът на обменената информация (вж. параграф 81 по-горе) и фактът, че в определени случаи разпространената информация не е достатъчно цялостна, за да позволи идентифициране на продажбите. Следователно ищецът няма основание да твърди, че Комисията, която, без да е допуснала очевидна грешка при преценката, е имала право да определи десет единици за броя превозни средства, продадени в района на определен посредник, като числото, под което е възможно да се идентифицират продажбите, извършени от всеки от конкурентите, не е доказала в необходима степен, че въпросната система за обмен на информация противоречи на член 85, параграф 1 от Договора.

93. Следователно първата част на твърдението за това, че няма риск да се идентифицират продажбите на всеки конкурент, трябва да бъде отхвърлена.

Втора част: няма риск дейностите на посредниците или паралелният внос да бъдат ограничени

– Доводи на страните

94. Според ищеца, Решението твърди, че информацията, получена от SIL относно продажбите, осъществени от всеки участник в споразумението, дава възможност на производителите да упражняват натиск на посредниците, с което правят възможно намаляването на конкуренцията в рамките на една марка. Доводите на Комисията

следователно са основани на възможността разпространяваната от SIL информация относно продажбите на всеки конкурент да се използва за погрешни цели. Няма доказателства за действителна злоупотреба. В действителност, разпространената информация дава възможност да бъде оценена дейността на посредниците, като за тях бъдат определени цели и се наблюдава съблюдаването на тези цели. По сходен начин, Решението неправилно твърди, че получената информация е използвана за наблюдение на паралелния внос. Като има предвид това, от 1988 г. SIL вече не изпраща копия от формуляр V55/5 на участниците в споразумението, следователно преценката на Комисията се отнася за минал период. От друга страна, при преценка на законосъобразността на системата за обмен на информация, Комисията е злоупотребила с правомощията си, като е отчела последиците от изпращането на формуляр V55/5, а той не е бил изпращан след 1 септември 1988 г.

95. Комисията отговаря, че с оглед на конкуренцията в рамките на една марка, въпросната система за обмен на информация дава възможност да бъдат идентифицирани продажбите на всеки конкурент. Освен това, с оглед на конкуренцията в рамките на една марка, изслушването пред Комисията е демонстрирало как районът на посредник може да се използва, за да се намалят продажбите, извършени в този район от други посредници. Тя също така отхвърля жалбата, че е злоупотребила с правомощията си: тя счита, че информацията за номера на шасито на превозното средство и датата на регистрация на всеки продаден трактор не е бил задължителна, за да даде възможност за проверка на гаранции и искания за бонуси; тази информация е спомагала за идентифициране на произхода и предназначението на всеки трактор.

Съображения на Съда

96. Първо, що се отнася до преценката на последиците от въпросната система за обмен на информация върху конкуренцията в рамките на една марка, Съдът счита, че без оглед на това дали един или повече участници в споразумението за обмен на информация в действителност са използвали въпросната система, за да наблюдават дейността на тяхната дистрибуторска мрежа, Комисията е имала право да заключи, без да допусне очевидна грешка при оценката на фактите или неправилно да приложи закона, че въпросната система за обмен на информация, която прави възможно наблюдаването на тази дейност чрез периодично предоставяне на производителя на подробна информация за всички продажби, осъществени на територията на всеки от неговите посредници, противоречи на член 85, параграф 1 от Договора, тъй като в контекста на споразумението като цяло тя би им дала възможност да наложат абсолютна териториална защита за всеки от техните посредници.

97. Второ, относно преценката на последиците от въпросната система върху паралелния внос на селскостопански трактори в Обединеното кралство, Съдът счита, че Комисията правилно посочва в точки 55 и 56 от Решението, че поне до 1 септември 1988 г. датата, на която SIL е спрял да изпраща копие от формуляр V55/5 на предприятията, въпросната система за обмен на информация е давала възможност този внос да бъде наблюдаван посредством номерата на шаситата на превозните средства, които предварително са нанесени във формуляр V55/5 от производителя. Следователно, обратно на твърдението на ищеца, не е установено, че Комисията е използвала своите правомощия за цел, различна от предназначението на правомощията Ж, и тази жалба трябва да бъде отхвърлена.

98. От това следва, че доводът за липса на риск от ограничаване на дейността на посредниците или риск от ограничаване на паралелния внос, трябва да бъде отхвърлен и следователно твърдението, че разпространението на данни за продажбите на посредниците на всеки участник не засяга конкуренцията, трябва да бъде отхвърлено.

Четвърто твърдение: няма последици върху търговията между държавите-членки

– Доводи на страните

99. Ищецът твърди, че Решението неправилно изтъква, че чрез намаляване на конкуренцията въпросната система за обмен на информация задължително оказва влияние на обема на вноса в Обединеното кралство. Комисията не е взела предвид обстоятелството, че липсата на паралелен внос се обяснява с факта, че цените в Обединеното кралство са по-ниски от тези на континента. Следователно единствено възможността за намеса в дейността на посредниците и в паралелния внос не може да засегне търговията в рамките на Общността в достатъчно значителна степен. Чистата спекулация на Комисията относно последиците от възможен ефект върху търговията в рамките на Общността не съответства на изискванията, установени от съдебната практика по този въпрос. Поради факта, че ищецът не произвежда трактори в Обединеното кралство, тя не може да стигне до извода, че неговото участие в системата за обмен на информация засяга търговията в рамките на Общността.

100. Комисията насочва Съда към точки 57 и 58 от Решението, в които то изтъква, че John Deere Limited внася всички трактори, които той продава в Обединеното кралство. Други участници в споразумението за обмен на информация също внасят голяма част от това, което продават. Това положение дава основание на Комисията да заключи, че ограничението на конкуренцията, причинено от системата за обмен на информация за регистрации, задължително оказва влияние върху хода на търговията между Обединеното кралство и останалите от общия пазар.

Съображения на Съда

101. Съдът счита, че като се имат предвид характеристиките на съответния пазар, анализирани по-рано (вж. параграф 78, по-горе), както и обстоятелството, че основните доставчици на този пазар действат на целия общ пазар, Комисията правилно е изтъкнала в точка 57 от Решението, че „Обменът на информация, идентифицираща в големи подробности точните продажби на дребно и пазарните дялове на 88 % от доставчиците на националния пазар,... може съществено да засегне търговията между държавите-членки, защото отслабването на конкуренцията, произтичащо от този обмен, задължително влияе на обема на вноса в Обединеното кралство” (вж. Решение на Първоинстанционния съд от 28 април 1994 г. по дело AWS Benelux/Комисия, T-38/92, Recueil, стр. II-211). Документите, представени пред Съда, по никакъв начин не подкрепят довода на ищеца, че ограниченият внос на селскостопански трактори в Обединеното кралство се обяснява с по-конкурентните цени на националния пазар. По-специално, въпреки че не е възможно да се установи в предварителното проучване, както твърди Решението, че въпросната практика може да е спомогнала за поддържане на по-високи цени на националния пазар, документите, представени пред Съда, и по-специално ценовите листи, предоставени от ищеца като приложение № 20 към неговия иск, не показват, че цените на селскостопанските трактори на пазара на Обединеното кралство в действителност са били по-ниски от тези на пазарите на континента.

102. Следователно твърдението, че няма съществен ефект върху търговията вътре в Общността, трябва да бъде отхвърлено.

Пето твърдение: неправилен отказ за прилагане на член 85, параграф 3 от Договора

– Доводи на страните

103. Според ищеца, дори ако се приеме, че споразумението попада в обсега на член 85, параграф 1 от Договора, Решението неправилно отказва да прилага член 85, параграф 3, тъй като въпросната система за обмен на информация предоставя значителни подпомагащи конкуренцията предимства. В тази връзка, ищецът изтъква, първо, че Комисията е приела, че въпросната система за обмен на информация спомага за подобряване на производството и разпространението; второ, че клиентът получава справедлив дял от предимството, произтичащо от тази система; трето, че системата не увеличава ограничението на конкуренцията, което не е задължително, тъй като при липсата на такава система за обмен би било възможно да се събира информация само с по-високи разходи и следователно тя би била достъпна само за големи предприятия; четвърто и последно, ищецът изтъква, че въпросната система не премахва изцяло конкуренцията между предприятията. Според ищеца, системата за обмен на информация отговаря на условията за разрешаване на изключване. Следователно ищецът счита, че преценката на Комисията е очевидно грешна.

104. Комисията счита, че няма доказателство, което дава основание да се заключи, че нейната преценка за неприложимост към този случай на член 85, параграф 3 от Договора, е очевидно погрешна. Доводът на ищеца, че Комисията е признала определени предимства от споразумението, се основава на неправилно тълкуване на точка 60 от Решението. Без да дава каквото и да е предимство на потребителите, системата за обмен на информация, срещу която той възразява, е в полза изключително на доставчиците. Той изтъква, че Решението посочва, че чрез разпространяване на информация за пазарните дялове на различните производители, участниците в споразумението намаляват степента на несигурност, която съществува относно функционирането на пазара. Това познание за пазара дава възможност на всеки участник в споразумението за обмен на информация да неутрализира всяка инициатива, предприета от един от останалите. Комисията никога не е приемала, че обменът на актуална и подробна информация е задължителна за постигане на търговските цели на участниците в споразумението или че този обмен осигурява предимство, по-специално за трети страни, които биха компенсирали неговия ограничителен ефект върху конкуренцията. В Решението не се поддържа становището, че споразумението премахва изцяло конкуренцията. От друга страна, счита се, че споразумението намалява несигурността за точната цел, сила и степен на атаките на конкуренцията. Комисията счита, че информацията, необходима за планиране на дейността на търговец, действащ на пазара на селскостопански трактори на Обединеното кралство, може да се извлече от информацията, свързана със самите предприятия и от общите данни, свързани със сектора, която не е задължително да бъде толкова подробна, като докладите, които ще продължат да се изпращат съгласно Data System.

Съображения на Съда

105. Съдът отбелязва, първо, както последователно се твърди, че четирите условия, определени в член 85, параграф 3 от Договора, за разрешаване на индивидуално изключване на споразумение, за което е Комисията надлежно е била уведомена, са кумулативни, и ако едно от тях не е изпълнено, Комисията може законосъобразно да

отхвърли направеното пред нея искане. Освен това, основно предприятията, които уведомяват Комисията за споразумение за изключване, трябва да представят доказателство, че условията, определени в член 85, параграф 3 от Договора, са изпълнени (Решение на Съда на Европейските общности от 17 януари 1984 г. по дело VBVB и VBBB/Комисия, 43/82 и 63/82, Recueil, стр. 19; Решение на Първоинстанционния съд от 9 юли 1992 г. по дело Publishers Association/Комисия, T-66/89, Recueil, стр. I-1995). По настоящото дело, Решението установява, че ограниченията за конкуренцията, произтичащи от обмена на информация, не са задължителни, тъй като „данните за собственото предприятие и данните за целия сектор са достатъчни, за да се действа на пазара на селскостопански трактори” в Обединеното кралство. Констатацията в точка 62 от Решението относно първото съобщение се повтаря и в точка 65 във връзка с второто съобщение. Ищецът не доказва, че ограниченията на конкуренцията, произтичащи от системата за обмен на информация, анализирани по-рано (вж. по-специално параграфи 93, 97 и 98, посочени по-горе), са задължителни, по-специално с оглед целите за принос към икономическия прогрес и справедливо разпределение на привилегиите. Освен това, ищецът не може с успех да твърди, че при липса на въпросната система, информация, еквивалентна на тази, предоставяна съгласно въпросната система, може да се получи от търговци, действащи на пазара на селскостопански трактори в Обединеното кралство, от проучвания на пазара, предоставящи информация, която определено би била ненавременна, частична и не така честа, като информацията, предоставяна от въпросната система, като дори не е необходимо в тази връзка да се отчитат разходите за получаване на достъп до тази информация. Следователно, системата за обмен на информация, която по-специално не изпълнява третото от четирите условия, определени в член 85, параграф 3 от Договора, не изпълнява изискванията на този член.

106. Следователно, твърдението, че Комисията неправилно е отхвърлила индивидуалното искане за изключване, подадено пред нея, трябва да се отхвърли, а делото да се прекрати.

По съдебните разноски

107. Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник, страната, загубила делото следва да бъде осъдена да заплати разноските, ако те са изискани от страната, спечелила делото. Тъй като ищецът не е успял да докаже тезата си, той следва да бъде осъден да плати разноските.

По изложените съображения Първоинстанционният съд (втори състав) реши:

1. Отхвърля иска.

2. Осъжда ищеца да плати разноските.

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 27 октомври 1994 година.

Подписи